آزار شاؤل به کلیسا

و شاؤل در قتل او راضی میبود. و در آن وقت جفای شدید بر کلیسای اورشلیم عارض گردید، به حدّی که همه جز رسولان به نواحی یهودیّه و سامره پراکنده شدند. و مردان صالح استیفان را دفن کرده، برای وی ماتم عظیمی برپا داشتند. امّا شاؤل کلیسا را معدّب می ساخت و خانه به خانه گشته، مردان و زنان را برکشیده، به زندان می افکند.

بشارت فیلییس در سامره

گپس آنانی که متفرق شدند، به هر جایی که میرسیدند به کلام بشارت میدادند. امّا فیلیُّس به بلدی از سامره درآمده، ایشان را به مسیح موعظه مینمود. و مردم به یکدل به سخنان فیلیُّس گوش دادند، چون معجزاتی را که از او صادر میگشت، میشنیدند و میدیدند، آزیرا که ارواح پلید از بسیاری که داشتند نعره زده، بیرون میشدند ومفلوجان و لنگان بسیار شفا مییافتند. و شادی عظیم در آن شهر روی نمود.

امّا مردی شمعون نام قبل از آن در آن قریه بود که جادوگری مینمود و اهل سامره را متحّیر میساخت و خود را شخصی بزرگ مینمود، 1 به حدّی که خرد و بزرگ گوش داده، میگفتند: این است قوّت عظیم خدا. 1 و بدو گوش دادند از آنرو که مدّت مدیدی بود از جادوگری او متحیر میشدند. 1 یکن چون به بشارت فیلیّش که به ملکوت خدا و نام عیسی مسیح میداد، ایمان آوردند، مردان و زنان تعمید یافتند. 1 و شمعون نیز خود ایمان آورد و چون تعمید یافت همواره با فیلیّش می بود و از دیدن آیات و قوّات عظیمه که از او ظاهر می شد، در حیرت افتاد.

امّا رسولان که در اورشلیم بودند، چون شنیدند که اهل سامره کلام خدا را پذیرفتهاند، پطرس و یوحنّا را نزد ایشان فرستادند. و ایشان آمده، بجهت ایشان دعا کردند تا روحالقدس را بیابند، ازیرا که هنوز بر هیچکس از ایشان نازل نشده بود که به نام خداوند عیسی تعمید یافته بودند و بس. آپس دستها بر ایشان گذارده، روحالقدس را یافتند. امّا شمعون چون دید که محض گذاردن دستهای رسولان روحالقدس عطا می شود، مبلغی پیش ایشان آورده، و گفت: مرا نیز این

¹And Saul was consenting unto his death. And at that time there was a great persecution against the church which was at Jerusalem; and they were all scattered abroad throughout the regions of Judaea and Samaria, except the apostles.²And devout men carried Stephen to his burial, and made great lamentation over him. As for Saul, he made havock of the church, entering into every house, and haling men and women committed them to prison. Therefore they that were scattered abroad went every where preaching the word. Then Philip went down to the city of Samaria, and preached Christ unto them. And the people with one accord gave heed unto those things which Philip spake, hearing and seeing the miracles which he did. For unclean spirits, crying with loud voice, came out of many that were possessed with them: and many taken with palsies, and that were lame, were healed. And there was great joy in that city. But there was a certain man, called Simon, which beforetime in the same city used sorcery, and bewitched the people of Samaria, giving out that himself was some great one: 10 To whom they all gave heed, from the least to the greatest, saying, This man is the great power of God. 11 And to him they had regard, because that of long time he had bewitched them with sorceries. 12 But when they believed Philip preaching the things concerning the kingdom of God, and the name of Jesus Christ, they were baptized, both men and women. 13 Then Simon himself believed also: and when he was baptized, he continued with Philip, and wondered,

قدرت دهید که به هر کس دست گذارم، روح القدس را بیابد. ²⁰پطرس بدو گفت: زرت با تو هلاک باد، چونکه پنداشتی که عطای خدا به زر حاصل می شود. ²¹تو را در این امر، قسمت و بهرهای نیست زیرا که دلت در حضور خدا راست نمی باشد. ²²پس از این شرارتِ خود توبه کن و از خدا در خواست کن تا شاید این فکر دلت آمرزیده شود، ²³زیرا که تو را می بینم در زهره تلخ و قید شرارت گرفتاری. ²⁴شمعون در جواب گفت: شما برای من به خداوند دعا کنید تا چیزی از آنچه گفتید بر من عارض نشود. ²⁵پس ارشاد نموده و به کلام خداوند تاگلم کرده، به اور شلیم برگشتند و در بسیاری از بُلدان اهل سامره بشارت دادند.

فیلیپس تعمید داد خزانه دار حبشی

²⁶امّا فرشته خداوند به فیلیُّس خطاب کرده، گفت: برخیز و به جانب جنوب، به راهی که از اورشلیم به سوی غَزَه میرود که صحر است، روانه شو.²⁷یس برخاسته، روانه شد که ناگاه شخصی چیشی که خواجه سرا و مقتدر نزد کَنْداکِه، ملکه حبش، و بر تمام خزانه او مختار بود، به اورشلیم بجهت عبادت آمده بود، 28 و در مراجعت بر ارابهٔ خود نشسته، صحیفه اِشَعیای نبی را مطالعه میکند.²⁹آنگاه روح به فیلیُّس گفت: پیش برو و با آن ارابه همراه باش.³قیلیُّس ییش دویده، شنید که اشعیای نبی را مطالعه میکند. گفت: آبا میفهمی آنچه را میخوانی؟³¹گفت: چگونه میتوانم؟ مگر آنکه کسی مرا هدایت کند. و از فیلیُّس خواهش نمود که سوار شده، با او بنشیند.³²و فقرهای از کتاب که میخواند این بود که: مثل گوسفندی که به مذبح برند و چون برّهای خاموش نزد یشمبرنده خود، همچنین دهان خود را نمیگشاید.³³در فروتنی او انصاف از او منقطع شد و نسب او را کِه میتواند تقریر کرد؟ زیرا که حیات او از زمین برداشته میشود.³⁴یس خواجهسرا به فیلیُّس ملتفت شده، گفت: از تو سؤال میکنم که نبی این را دربارهٔ که میگوید؟ دربارهٔ خود یا دربارهٔ کسی دیگر؟ دُدُآنگاه فیلیُّس زبان خود را گشود و از آن نوشته شروع کرده، وی را به عیسی بشارت داد.

36 و چون در عرض راه به آبی رسیدند، خواجه گفت: اینـک، آب اسـت! از تعمیـد یـافتنم چـه چیـز مـانع

beholding the miracles and signs which were done. 14 Now when the apostles which were at Jerusalem heard that Samaria had received the word of God, they sent unto them Peter and John: 15 Who, when they were come down, prayed for them, that they might receive the Holy Ghost: 16 (For as yet he was fallen upon none of them: only they were baptized in the name of the Lord Jesus.)¹⁷Then laid they their hands on them, and they received the Holy Ghost. 18 And when Simon saw that through laying on of the apostles' hands the Holy Ghost was given, he offered them money, ¹⁹Saying, Give me also this power, that on whomsoever I lay hands, he may receive the Holy Ghost. 20 But Peter said unto him, Thy money perish with thee, because thou hast thought that the gift of God may be purchased with money. ²¹Thou hast neither part nor lot in this matter: for thy heart is not right in the sight of God. 22 Repent therefore of this thy wickedness, and pray God, if perhaps the thought of thine heart may be forgiven thee. 23 For I perceive that thou art in the gall of bitterness, and in the bond of iniquity.²⁴Then answered Simon, and said, Pray ye to the Lord for me, that none of these things which ye have spoken come upon me.²⁵And they, when they had testified and preached the word of the Lord, returned to Jerusalem, and preached the gospel in many villages of the Samaritans.²⁶And the angel of the Lord spake unto Philip, saying, Arise, and go toward the south unto the way that goeth down from Jerusalem unto Gaza, which is desert.²⁷And he arose and went: and,

میباشد؟ آفیلپس گفت: هر گاه به تمام دل ایمان آوردی، جایز است. او در جواب گفت: ایمان آوردم که عیسی مسیح پسر خداست. آفپس حکم کرد تا ارابه را نگاه دارند و فیلپُّس با خواجهسرا هر دو به آب فرود شدند. پـس او را تعمید داد. آفو چـون از آب بـالا آمدند، روح خداوند فیلپُّس را برداشته، خواجهسرا دیگر او را نیافت زیـرا کـه راه خـود را بـه خـوشی پیـش گرفت. آما فیلپُّس در اشـدود پیـدا شـد و در همـهٔ شهرها گشته بشارت میداد تا به قیصریّه رسید.

behold, a man of Ethiopia, an eunuch of great authority under Candace queen of the Ethiopians, who had the charge of all her treasure, and had come to Jerusalem for to worship, ²⁸Was returning, and sitting in his chariot read Esaias the prophet.²⁹Then the Spirit said unto Philip, Go near, and join thyself to this chariot. 30 And Philip ran thither to him, and heard him read the prophet Esaias, and said, Understandest thou what thou readest?31And he said, How can I, except some man should guide me? And he desired Philip that he would come up and sit with him. 32 The place of the scripture which he read was this. He was led as a sheep to the slaughter; and like a lamb dumb before his shearer, so opened he not his mouth: 33 In his humiliation his judgment was taken away: and who shall declare his generation? for his life is taken from the earth.³⁴And the eunuch answered Philip, and said, I pray thee, of whom speaketh the prophet this? of himself, or of some other man?³⁵Then Philip opened his mouth, and began at the same scripture, and preached unto him Jesus. 36 And as they went on their way, they came unto a certain water: and the eunuch said, See, here is water; what doth hinder me to be baptized?³⁷And Philip said, If thou believest with all thine heart, thou mayest. And he answered and said, I believe that Jesus Christ is the Son of God. 38 And he commanded the chariot to stand still: and they went down both into the water, both Philip and the eunuch; and he baptized him.³⁹And when they were come up out of the water, the Spirit of the Lord caught

away Philip, that the eunuch saw him no more: and he went on his way rejoicing. 40 But Philip was found at Azotus: and passing through he preached in all the cities, till he came to Caesarea.